

τευχος 22ο
μαης 1987
τιμη τευχους: £1.00

- **δυο χρονια
«ΕΝΤΟΣ»**
- **1η εργατικη
πρωτομαγια
στην κυπρο**
- **νεολαια:
το μεγαλο
ερωτηματικο**
- **που παει η κινα**
- **παλια λευκωσια**

Ολοκληρό το Μαν

**Από τις 5μ. ως τις 7μ.
στη Μίνωος 6Β τηλ 431278**

Οσοι από τους αναγνωτες και τις αναγνωτριες θελουν να μας γνωρίζουν να μας προτεινουν κλπ εναι ευροθεδεκτοι στα γραφεια μας

μια αναγνωστρικη συνδρομη στην οποια διαβαζει την προσωπικη συνδρομη της

**ΓΡΑΦΤΕΙΤΕ
ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ**

€10 για 12 ημερες

ΔΕΛΤΙΟ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ονομα: _____
ιευθυνον: _____
τηλ: _____

2 χρονια «εντος»

Πολλούς αιώνες Πρωτομαγιά των λουλουδιών, ένα περίπου Παιώνια Πρωτομαγιά των εργατών που εδώ και εξήντα-τρία χρόνια τιμάται και στην Κύπρο.

Συμμετέχουμε χαρωπά (κι όχι μόνο) στην πρώτη, με την συναισθηση ότι η πατροπαράδοτη αυτή γιορτή των λουλουδιών, αποχτά μια νέα διάσταση στην περιβαλλο-χτόνια εποχή μας. (Μια ταυτόχρονη αποστασιοποίηση από τον λουλουδο-καταναλωτισμό είναι αναγκαία).

Συμμετέχουμε αγωνιστικά στη δεύτερη με μια έμφαση ενάντια στην αδρανοποιητική, εξορκιστική διάσταση της γιορτής και υπέρ της άμεσης υλοποίησης των ανεκπλήρωτων επιταγών της εργατικής ιστορίας.

Με κάθε μετριοπάθεια, κοντά στα μεγάλα αυτά τολμούμε να αναφερθούμε και σε κάτι μικρό: τα δεύτερα γενέθλια του «εντός». Εδώ και δύο χρόνια λοιπόν, στη μικρή μας Κύπρο, όπου δεν χωρούν και ασφυχτιούν τα μικρά, τα καταφέρνουμε να υπάρχουμε, δύσκολα είναι αλήθεια, με την αισθηση όμως μιας μικρής περιπέτειας, κάπου μεταξύ ύπαρξης κι ανυπαρξίας όπως άλλωστε κι η πατρίδα μας.

Όσοι παρακολουθείτε το «εντός» ταχτικά, κυμαίνεστε μεταξύ εξακόσιων και οχτακόσιων, θα γνωρίζετε ήδη τις αναζητήσεις του, τα σκαμπανεβάσματα του, τις χρόνιες τεχνικές και άλλες αδυναμίες του. Ακόμα ελπίζουμε πάντως στο καλύτερο.

Από την αρχική μας πρόθεση της πλήρους επικέντρωσης, στην παλιά Λευκωσία, πήραμε σιγά-σιγά την πορεία των πολλαπλών ενδιαφερόντων και της προσπάθειας μιας γενικής κριτικής θεώρησης, των κυπριακών κυρίως πραγμάτων. Το ότι υπάρχουμε δείχνει ότι πορευόμαστε μαζί.

Με αφορμή τα δεύτερα μας γενέθλια, προσπαθούμε αυτό τον καιρό να καλυτερέψουμε τη δουλειά μας, να την εμπλουτίσουμε, να φτιάξουμε νέες στήλες και αν τα καταφέρουμε να δημιουργήσουμε αφιερώματα στα σημαντικά ζητήματα του τόπου μας. Ελπίζουμε στη βοήθεια σας, άλλωστε είναι πια κοινό μυστικό ότι μεγάλο μέρος των αναγνωστών είναι ταυτόχρονα και συνεργάτες του περιοδικού.

Όσοι θέλουν να μιλήσουν μαζί μας ή να μας γνωρίσουν είναι ευπρόσδεκτοι στα γραφεία μας, Μίνωος - 6Β Παλιά Λευκωσία, τηλ. 431278, από Δευτέρα μέχρι Παρασκευή, από τις 5μ.μ. μέχρι τις 7μ.μ., ολόκληρο το Μάιο.

πορεία ειρήνης (1)

Η πορεία ειρήνης είχε από πλευράς αριθμού πεζούρων, σημαντική επιτυχία, απρόσμενη θάλεια και διότι γινόταν μακριά από τη Λεμεσό με τη μεγάλη τύλιθημασική συγκέντρωση και διότι έγινε σε μια περίοδο που χαρακτηρίζεται μάλλον από επιφύλαξη και τάση προς αδράνεια. Σκέψτομαι ότι η πορεία ήταν μια ευκαιρία για τον κόσμο να δηλώσει «ζήτε την ειρήνη έξω οι βάσεις, όχι στην κατοχή», ξεφεύγοντας ταυτόχρονα από την αγωνία της πολιτικής θελούρας που συνδεύει των ερχόμο του καλακαριού. Δήλωση προχώς κατά κάποιο τρόπο. Το «πώς» όμως, παραμένει σκοτεινό σημείο, ενώ δεν μπορούμε πλέον να μιλούμε απλά για στασιμότητα άλλα αντίθετα για επιταχυμένη δρουμολόγηση διαδικασιών που μονιμοποιούν τη διχοτομική πορεία, ακόμα και στο επίπεδο της ιδεολογικοποίησης της. Στο θεωρητικό επιπέδο παντως τίθεται για τις χώρες του «τρίτου κόσμου», το θέμα της σύζευξης του αντιπεριαλιστικού αγώνα με τη πάλη για την αποτροπή του παγκοσμίου πολέμου. Σ' ότι ειδικότερα αφορά τις αγγλικές βάσεις, τίθεται επίσης κατά πάσα πιθανότητα το θέμα της άμεσης αποπομπής των πυραύλων με πυρηνική γόμωση.

Το Οπραταρεταζόποδης
πορεία ειρήνης, πλά 451303 ορεξ βουλευτος

πορεία ειρήνης (2)

Διαπιστώστε εκ του προχείρου: Οι πιο πιολοί συμμετέχοντες στη πορεία ήταν νέοι και νέες, σε αντίθεση με τους ιστάμενους από την εξερδαρικετές δεκάδες, άποτα σ' ένα διαγωνισμό θάλειας κανένας μάκροβιότητας, με μόνη «σχετική» εξάρτηση μια ελλαδίτησα εγγιγράφο και μια γουρκάλα. Ακόμα και το κίνημα ειρήνης βλέπετε πάροχει από τη χρόνια ακινητία των κυπριακών ηγεσιών (κι όχι μόνον) γεγονός που δεν μπορεί παρά ν' αποξενώνει ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας.

Παράλληλα εύκολα διαπιστώνει κανείς ότι το Κυπριακό Κίνημα Ειρήνης παρόλο ότι μπορεί να κινητοποιεί πολύ κόσμο εν τούτοις παραμένει βασικό μη οργάνωση «κορυφής» χωρίς ζωντανούς τοπικούς πυρήνες και χωρίς τοπική — αποκεντρωτική δράση. Συνέπεια και αποτέλεσμα, η έλλειψη πολυμορφίας που θα επέρπει να χαρακτηρίζει τα μαζικά κινήματα κι όλως ιδιαιτέρως το κίνημα ειρήνης. Διότι η ειρήνη είναι πόθος της μεγάλης πλειοφορίας των πολιτών.

Αν οσες διώξει ούμως άδικα ο εργοδότης σας και κινδυνεύετε να πεθάνεται της πείνας να μην το μέθει αύτε ο γειτονάς σας

Όχι μόνο εγκληματούγονος είναι ο ρόλος του τύπου αλλά και πληροφοριστικής

«εγκληματούγονος ο ρόλος του τύπου»;

Το υποστήριξαν οι ψυχολόγοι και το παραδέχτηκαν οι δημοσιογράφοι σε κοινή εκδήλωση των οργανώσεών τους.

Αποτελεσμα: Μόνο μια εφημερίδα φιλοτιμήσκε να αναφερθεί σ' αυτήν την εκδήλωση.

Οι αυνδιοργανωτές δημοσιογράφοι, και κυρίως οι αρχισυντάκτες που πλειοψηφούσαν έναντι των πρώτων, δεν «είδαν καμιά ειδηση πάμπτα». Όπως θα ήταν ένας βιασμός ή πιο φορέσει η Μητή.

Κιέτοι επιβεβαίωσες στούς τον ρόλο που του απέδωσαν εχθροί και φίλοι.

Κι όχι μόνο. Επιβεβαίωσε και την εκλεκτική — κι όχι αντικειμενική — πληροφόρηση που παρέχει αβάσιμοιστα σ' εχθρούς και φίλους.

Είναι να μην σας τύχει να πάει να σπάσει η κύστη σας και να υποχρεωθείτε να κοτουρίσετε σε κανένα δρομάκι. Θα το μάθει όλη η Κύπρος.

Αν οσες διώξει ούμως άδικα ο εργοδότης σας και κινδυνεύετε να πεθάνεται της πείνας να μην το μέθει αύτε ο γειτονάς σας

· διαιτούνται από συνταχτική επιτροπή
· Υπεύθυνος για το νόμο: Κωστής Αχνιώτης
· Επιμελεία: Γιώργος Θεοδούλου

τεύχος 220
μαΐου 1987
τιμή τευχούς: £1.00

Το μηνιαίον περιοδικό της Επίτιμης Αθλητικής Ακαδημίας Κύπρου σε 58 Πλατεία Αθηνών
Τηλ. 431278

- διαιτούνται από συνταχτική επιτροπή
- Υπεύθυνος για το νόμο: Κωστής Αχνιώτης
- Επιμελεία: Γιώργος Θεοδούλου

y.9.

φωτογραφία εξωφύλλου
γιωργού θεοδούλου

περιεχόμενα

• εκδοτικό	1
• στο ποδή	2
• περι νοημάτος:	5
ελενα τουμαζή-ρεμπελίνα	5
• γεολαια: το μεγάλο ερωτηματικό	8
• γεολαια και πολιτική	7
μικης σιανης (εδον)	7
• γεολαια και πολιτική: τακτις	8
χριστοδουλου (εδεν)	8
• συγχρονες ιδεολογικες τασεις της	10
κυπριακης γεολαιας:	10
γιαννης κασουλιδης (νεδηνου)	10
• ο ρόλος της γεολαιας στη συγχρονη	12
κυπριακη κοινωνια:	12
ανδρεας χειμωνιδης (νεδηκ)	12
• η γεολαια και τα ιδανικα της στη συγχρονη	14
κυπριακη κοινωνια: γιαννης ιωαννου	14
• γενικη παραβατικοτητα κι' ο	16
ανερχομενος αντινεανικος ρατσισμος:	16
μιχαλης παπαδοπουλος	16
• γεολαια και αμφιβητηση:	17
λευκιος ζαφειριου	17
• καποτε στην κυπρο: η πρωτη εργατικη	20
πρωτομαγια: μαριος Αυσιωτης	20
• που παισι η κινα:	24
μια συνομιλια με τον κεν κοτς	24
• παλια λευκωσια, αγιος κασιανος	27
και χρυσολινιστισα:	27
αικατερινη αριστειδου	27
• το προβλημα της στολης στο σχολειο:	30
ντινα μουσταρη	30
• μια αναδρομη στο εργο του μικη	32
θεοδωρακη: μαρι οκορδη	32
• συντονιστικας φορεας	36
κινηματογραφικων λεσχων	36
• αλληλογραφια	37
• στα μονοτατα της ποιησης	38
• ετη φωτος: κατης οικονομιδου	40

Φεστιβάλ κέντρου γυναικείων σπουδών

Το Κέντρο Γυναικείων Σπουδών ΚΕΓΥΣ οργανώνει φεστιβάλ τεχνής από την 1-5 Ιουνίου, 1987 στη Λευκωσία με το ακόλουθο πρόγραμμα:

1η Ιουνίου - Δευτέρα

- α) 8μμ. Εργαστήρι για παιδιά με την Αριάννα Οικονόμου και JULIANNE Παπαδοπούλου «Θεατρική Δυναμική Δράση». Τάφρος Πύλης Αμμοχώστου.
- β) 8μμ. 'Έκθεση ζωγραφικής στο εργαστήρι της Πύλης Αμμοχώστου στην οποία θα παρουσιάσουν τα έργα τους Κύπριες καλλιτέχνιδες.

2η Ιουνίου - Τρίτη

- 8μμ. Ομάδα του καθηγητή MICHAEL LEWIS του πανεπιστημίου του MAINE των Ηνωμένων Πολιτειών με θέμα: «Η πνευματική πορεία του ανθρώπου μέσω της τέχνης», στο εργαστήρι της Πύλης

Παρόργαμα του κινημένου και κραυγής του αγαμέμνονού του προγυμνιζούν τσουχνούς (σελ. 38)

- * Ένη στήλη: 2η παράσταση, 1η γνωμή: μλακιστικό αντί πλαντινικό.
- * Ένη στήλη, τελευταία παράσταση, 3η γνωμή: πορτραΐτα με «τη γραπτή πούρη».
- * Ένη στήλη, η τελευταία φάση στην οποία εξειδεί εξηγείται η αντίθετη προσωπική τραγωδία που δοδογεί στην αποζένωση από τη συλλογική τραγωδία, ο κίνδυνος που αποτελεί όλους μας.
- * Ένη στήλη, προτελευταία γραμμή, συγγραφέας αντί συγγραφή.

Αμμοχώστου.

3η Ιουνίου - Τετάρτη

8μμ. Βραδιά χορού με την γνωστή χορεύτρια MAEDEE DUPRES του DANCE UMRELLA του Λονδίνου πάνω στο θέμα "DREAMS OF A DIVA" το οποίο περιλαμβάνει ένα κομμάτι για τη ζωή της Μαρίας Καζάλας και ένα κομμάτι του χορογράφου της Κύπρια χορογράφος Αριάννα Οικονόμου στο Falcon School.

4η Ιουνίου - Πέμπτη

- α) 8μμ. Εργαστήρι για παιδιά με την Αριάννα Οικονόμου και JULIANNE Παπαδοπούλου «Θεατρική Δυναμική Δράση». Τάφρος Πύλης Αμμοχώστου.
- β) 8μμ. 'Έκθεση ζωγραφικής στο εργαστήρι της Πύλης Αμμοχώστου στην οποία θα παρουσιάσουν τα έργα τους Κύπριες καλλιτέχνιδες.

5η Ιουνίου - Φριτσά

- 8μμ. Ομάδα του καθηγητή MICHAEL LEWIS του πανεπιστημίου του MAINE των Ηνωμένων Πολιτειών με θέμα: «Η πνευματική πορεία του ανθρώπου μέσω της τέχνης», στο εργαστήρι της Πύλης

(αναδρομική μετά τα
επόμενα τέσσες)

ΟΤΑΝ Η ΔΙΑΒΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΘΕΛΕΙ ΚΑΤΙ ΕΞΧΩΡΙΣΤΟ...

περι σούριστος

Είναι το ίδιο το γεγονός να σιωπεί γύναικα και να το γνωρίζεις
Είναι όμως απογεμματισμένο. Παραστητική λεπτομέρεια.

Η γύναικα αποκαλύπτεται μόνον σε δύο περιπτώσεις. Μερικές
επαναληπτικές στάσεις, όπως συνεξιρέτων, κατοντζώνεις

Ούτι τα ενδιαφέροντα στάσεις. Επικρίσιμων για εργατικήν.
επειδή τη φαλλοκεντρική παρόντασσα. Άυτο είναι η σίωπη. Τι
αυτό δεν αφέται όχι εξινοτερεύει και να λεπτομέρεις με τους
επιλογέρατες πατέρες από δύο με τις φιλοκράτησης

Ο φρεγηκεντρικός, εντούτη γνωρισμένη δομή των πολιτισμών
των άνω των γυναικών με έγχρια σπινέρα. Είναι μετατρέπει
νεαρούς, πολεμικού λεπτομέρειας που ελαφρώνει τον ανθρώπινο
στο Νέον, στη διανόητη παράγοντα βίο και του μητρικού
κόσμου, που σημαίνει ακέραιη απλούστηκαντική.
Μητρική μετατρέπει.

Είναι το πέρασμα από τον κινησικό μήτρικό κοριτσιού πολιτισμού
στον τέλος, στον μητρικό κόσμο την ιδέα την οποία παρατρέπει
το παρεμβατικό. Τούτο άνως, το πέρασμα γίνεται με τρόπο αντίστοιχο
ταλαιπωρικό, απιθητικό-μεταποιητικό της μάνες, (της φύσης,
των αίματος, των κοινωνικής). Για αυτό και μόνο το κοινωνικό
πολιτικό σύνορα είναι τόσο πλατιά, όπως αποτελείται από
τροφικά.

Στοντό το σύνορο αντηρούνται όλοι από πάλαιο. Στοντό
πάλαιο, επειδή οι Μαρτινοί, σύρει απόστολος λεπτομέρεια
μελισσών, παπούλαιων, φύλων, αριθμούς, αποτελεσμάτων
λαοποτήρων, ή «καθαρότητα» βίωσης, από επιστήμην
συγχρόνης τάξης. Ήπως είναι η φαλλοκεντρική Δηλαδή, της πολιτικής της πορείας.

Στοντό καθαρότητο της πολιτιστικής λεπτομένιας, ταυτότητα
(της γυναικείας). Το αντρικό φίλο.

Και επιτέλους, (κατό κυρίως, σύνειση και πονούν στην
γεννική ΟΥΑ τα πολιτικά σρότατα, ΟΥΑ την ΚΟΙΝΗ, την ΤΕΧΝΗ, στην προσελκυτική
πολιτική Ευρωπαϊκή, στην παραταγμένη στην Ευρώπη
του Αύγου).

Τι ποτέ, από μέλησμα για στάσια πλανητικά, παραπομπή
της πολιτικής, δυνατή βίωση κατανομής πολιτικών. Άυτο είναι το ποτέ
ο πατέριο της θύλας.

Από και κατά προχωρώντας και εκείνοις πορεύονται περιπολού
ζόρια για μεταλλική απόδοση των κοριτσιών. Άυτη, από την
περιπολούσε από πρόσωπο της ΚΑΙ το σύνορο, την
αντήρηση της Ειρήνης).

Είναι Τοπική - Ρεαλιστική

Εξίνα μου, με συγκινείς;

"Όπος τι να τα ξένω τα περιτά
Αυτοί είναι δεινοί καταστρέψαται
και καταστάσεις είναι.

Μου έδωσες φέρει με
κατίτερην ούτε...

..όλα σφράσω να εξίξω σε
σούριστος συγγένεια Genetton!

Το σέρεις στην το Βάσοντα τα
κακίνατα με τη κουρέλια του φοριών;

ΑΥ!
ΔΕΝ ΑΝΤΣΗ
ΣΗΚΕΘΗΚΕ
Η ΤΡΙΧΑ ΜΟΥ

Νεολαία: Το νενάχο ερωτηματικό

Με τίτλο «η νεολαία» στη σύγχρονη κυπριακή κοινωνία», οι φοιτητές και η διεύθυνση του Intercollage, διοργάνωσαν ένα σεμινάριο στις 3 Απριλίου στο «Φιλοξενία». Σαν ένα ξεκίνημα μιας ποι συστηματικής προσέγγισης από τη πλευρά μας του ζητήματος «νεολαία», δημοσιεύουμε σχεδόν όλες τις ομιλίες του σεμιναρίου. Ελπίζουμε ότι θα αποτελέσουν την αφορμή για μια σειρά «αντιδράσεις» από μέρους σας. Ιδιαίτερα θα χαρούμε αν έχουμε αντιδράσεις από την πλευρά των φοιτητών των κυπριακών μεταγυμνασιακών σχολών με τους οποίους ευχόμαστε να επιτύχουμε μια μονιμότερη επαφή.

Αφετηρία στους προβληματούμενούς μας είναι η αντίηψη ότι η πολιτική — θίλαντη προμελετημένη — συνειδητή επίδραση του ανθρώπινου παραγόντα στην ιστορική, πών κοινωνική εξέλιξη.

Περιπτομενία της πολιτικής είναι η πάλη για την εξουσία και η υλοποίηση της εξουσίας που αφορά όμως όλους ανεξαιρετά τους τομείς της κοινωνικής ζωής.

Εμείς πιστεύουμε ότι η πολιτική ζωή και αντίστοχα η πολιτική αυμπεράφερτ του απόμενου διαμορφώνονται από την αστική περιστατική, ούτε από τις ιδιομορφίες της προσωπικότητας και ισχύ χαρακτήρα του καθενός αλλά εκφράζουν την κοινωνική του θέση, εκφράζουν συγκεκριμένα κοινωνικά, ικανονικά αυμπέραφτα, στηρίζοντα κάτια κύρια λόγο απού μελικούς όρους ζωής των ανθρώπων.

Έτσι άλλοι μεν είναι ταγμένοι υπέρ της διατήρησης και διατήνησης του διεσμένου συστήματος, της δοσμένης εξουσίας, άλλοι δε ενδιαφέρονται για την ανατροπή του.

Πολιτική σα μια κοινωνία, που χωρίζεται σε ήρχοντες και σε κολλήγους, σε προνομιουχούς και μη δεν μπορεί περά νάνια πολιτική αντιμορφώσεις, συνεισφέρεις πολέων για την εξουσία.

Τέλος, για μας ην πολιτική όχι στατικά αλλά δυναμικά δεν την καθορίζουμε ειρηνογοι, οι μονάδες — δύο μεγαλοψυστές και οι είναι — αλλά οι λαϊκές μάρες. Με αυτή την έννοια επιδιώκουμε τη συμμετοχή της νεολαίας στην πολιτική ζωή. Συνειδητή, δημοσιευτική συμμετοχή. Μαζική, οργανωμένη και όχι αιθρητή και μεμονωμένη.

Η νεολαία έχει σαν χαρακτηριστικό ακριβώς γνώρισμα ότι βοικεται στο στάδιο, στη διαδικασία της ένταξης της οπις κοινωνικές και τις πολιτικές σχεσεις. Κι' αυτό σανέξερτη από το θη το νεοαποικιακό μας σύνταγμα και η αυτική τοξη της αναγνωρίζουν τυπικά αυτο το δικτιώμα μόνο στο 21ο έτος της ήλικιας της.

Πώς ετοιμάζεται ομως τη νεολαία γι' αυτή την ένταξη στις κοινωνικές και πολιτικές σχέσεις; Ή καλύτερα πώς γίνεται αυτή η ενταξη στην πράξη;

Πρώτος σταθμός σ' αυτή τη διαδικασία της ένταξης της νεολαίας στις κοινωνικές σχέσεις είναι το σχολείο. Στο σχολείο όμως ο μαθητικός συνδικαλισμός είναι «καινογορευμένος καρίφες», η διακίνηση των ίδεών δεν είναι ελεύθερη, αφού δεν επιτρέπεται η οργάνωση των μαθητών, αλλά μενδρόμος από το αυτημά στον μαθητή. Ο σπουδειώδης θεσμός συνδικαλισμού όπως είναι οι συντονιστικές επιτροπές παραγνωρίζονται προκλητικά από το κράτος και το υπουργείο παιδείας. Έτσι, δεν αναγνωρίζεται στους μαθητές το δικαίο να μετέχουν στις αποφάσεις που τους αφορούν, να συμμετέχουν συμβασικά στην εκπαιδευτική διαδικασία. Και περά δεν τους αναγνωρίζεταιτη ανάθλητη ευθυνή σταθερά του σχολείου, πώς ετοιμάζονται για την ανάληψη ευθυνών στο γενικό, πολιτικό πρόβλημα του τόπου;

Στο στράτευμα ο αυταρχιμός η άρνηση και του απλου δικαιώματος της πολιτικής ενημέρωσης από τον τύπο, κρατούν τους νέους — θέλουν να τους κρατούν — μακρύ από τα κενά.

Σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση των αντιλήψεων της πρασινοκόπτης του κάθε νέου ανθρώπου — ιδιαίτερα όσουν δεν έχουν την εμπειρία της περαγωγής — παιζει η σπασχόληση στον ελεύθερο χρόνο. Τι προσφέρεται α' αυτό τον τομέα από το κράτος; Ενώ στερούν την νεολαία της ευκαιρίες δημοσιογραφίες απασχόλησης αφού έχουν και την τέχνη αλλά

νεολαία και πολιτική

μαρτίος οινοπήσ
αρρεν

πουρά.

Το 1974 σήμανε μαζί και την κλιμακώσει της αντίστασης του λαού μας στη ζένα έναρξης οχέδια, στη ζενη εξάρτηση. Μαζί αμέσως και την παραπέρα ανάπτυξη της μαζικότητας και μαχητικότητας του νεολαίοτεκού κενήματος.

Ποιά είναι σήμερα η κατάσταση;

Ποιό πολιτική και από ποιές πολιτικές έχει να διαλέξει σήμερα η κυπριακή νεολαία; Στο κύριο πρόβλημα που αφορά το μελλον και της τύχες της νεολαίας έχει νο διαλέξει ή τη γραμμή για μια ανεξάρτητη, ενωμένη, αδέ-αμεστη, αμοδιούντη και πλήρως αποτραπ-κοποιημένη Κύπρο. πετρίδα όλων των κατοικών της, με μια άνω του Κυπρακού στα ηλιο-στιο του ΟΗΕ και με εγγυήσεις διεθνείς ή λύση του κυπρακού στα ΝΑΤΟϊκά «ευαλματικά» πλαίσια. Άλλη συμβιβασμού με τους κατα-στοφεις του τόπου μας. Δινημάνενον καζητ-μερινό οι φωνές πάς αφού δεν μπορούμε να τα βάλουμε με τους αμερικανούς και τους άγγλους ας πάμε μαζί τους, να δεχτούμε, δη-λαδή τους υπουργούλωτούς όρους που μας επιβάλλουν.

Έχει να διαλέξει τη νεολαία είτε την ειρηνι-κή, πολιτική λύση του κυπριακού στη βάση αμοιβαίσιου συμβιβασμού και της επαναπο-σένγκτης με τους τουρκοκυπρίους συμπα-τριώτες με την «εθνική» καθητικού διεσχισθεσίας, άλλως κι αν ονομάζετο — δινημάτη γη της Ελλάδας ή άλλως πάς. Τι σημαι-νεί όμια στην πράξη ευτή η ηλικιών, Σημαι-νεί μετατροπή του επενδυτικού μεταφοράς κατα-στοφεις της εθνικιστικό — οικιανιστικό, σημαίνει ενταφιασμό κάθε ελπίδας κοινής αμμίδιστης ελγυκοκτίσιων και τουρκοκυπρίων, σημαίνει στην καλύτερη περιπτώση στρατικοποίηση του διαμερισμού.

Στο πι' αριθμό δύο πολιτικά πρόβλημα — το πρόβλημα της τελονειακής ζωής με την ΕΟΚ — η νεολαία, που δεν ρωτήθηκε ποτέ και για τίποτε άλλως ο λόρδος σύρεται στην απάτη του «ευρεποικου ιδανικού» που σημει-νεί νέες καζίδες ανεργίας και τον «αρτημού ιδανικήν» που κεντούσε ποτέ δεν θέντονται ποτέ από τη σημερινή θάμνο θα μπορίζεται το γενικό βιοτικό επιπέδο.

Αντί αυτού εμείς προτείνουμε ιστομέση εμ-πορικές σχέσεις με όλες τις χώρες μαζί κι αυτές της ΕΟΚ σαν την οικονομική εγγύηση της αδέσμευτης εξαπειρηκής πολιτικής της Κύπρου.

Κλεινόντας επαναλειφθόναμε: Εμείς πι-στεύουμε πως η πολιτική και κοινωνική εξέλι-χη δεν εκφράζουν, δεν κινούνται από το «χα-ρακτικού γενεύνων» πιστεύουμε πως το γένο στην κοινωνία μας το εκπροσωπεί η εργατική τάξη και πως η πολιτική και τα ευμερούσα που την εκφράζουν είναι τα ανότερα και πιο επικα-στικά ιδανικά που προτείνονται στη νεολαία.

« Οικογενειακή εργατική ομάδα (μέρη το 1926)»

ΚΟΙΚΩΤΕ ΟΤΗΝ ΚΥΠΡΟ: Η ΠΡΩΤΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Η πρωτομαγιά γιορτάστηκε στην Κύπρο για πρώτη φορά το 1925, τριανταεννέα τόσα χρόνια από τα συμβάντα του Σικάγου (1886), και ενώ από το 1889 η Β' Διεθνής καθιέρωσε τη πρωτομαγιά σα μέρα διεθνούς αλληλεγγύης και κινητοποίησης των εργαζομένων. Ήδη, από το 1893 η πρωτομαγιά γιορτάζεται στην Ελλάδα ενώ ο απόγχος της ελληνικής πρωτομαγιάς του 1924, με τες συγκρούσεις διαδηλωτών και στρατού, φτάνει και στην Κύπρο, με σχετική ανταπόκριση στην εφημερίδα Κήρυξ της 23.5.1924, που αποτελεί την πρώτη ίων αναφορά στην πρωτομαγιά μέσα στον κυπριακό τόπο.

Η καλυστέρηση, ήταν εκπληκτική, ιδίως όταν σκεφτεί κοντά στην από το 1919 οι Κύπριοι οικοικιστές προχίζουν να κινούνται έντουν στη Λευκωσία, μέσα στη Λαϊκή Συνεργατική Ένωση, και το 1919 επομέζουν μάλιστα και μια εκδήλωση αφιερωμένη στη Γαλλική Εικανάσταση, με ομιλητή τον Γάλλο Ηλιόδορο. Αυτή η αρχοπορία οφειλότον αύμφωνα και με την άποψη του Γιάννη Λάφκη, (ενός από τα πρώτα στελέχη του εργατικού κοινομοτος που θέλησε να συγχέσει μαζί μου τα διάφορα προβλήματα ήνων αντιμετωπίσεων γρύφουντας αυτή τη διολεία), σε μια καθιστέρηση της εργατικής τάξης και της τότε πηγοΐας της. Αφού, μέχρι και το 1924, και μετά ακόμα οι εργάτες κατεχόντες διατηρούσαν κάπι από την παλιά οργάνωση, τη μεσαιωνική, των τεχνιτών σε Ιωάννια, με τους προστάτη άγιο τους που τον λεπάνευαν σε κάθε γιοστή του².

Έτσι λοιπόν πρέπει να περιένοιμε μέχρι το 1925 για να έχουμε τον πρώτο γιορτασμό της πρωτομαγιάς στην Κύπρο. Ο γιορτασμός αυτός έγινε δυνατός χρήσις στις ενέργειες και την πρωτοβουλία των πρώτων κυπρίων κομμουνιστών. Για να μελετήσει κανένας την πρώτη μαζική πρωτομαγιάτικη εκδήλω-

« Χτιστοί με τα τοφάνα τους το 1927. (ανέγερση των οικαστημάτων Κεφάλεως).»

σή της κυπριακής εργατικής τάξης, μίνια ανάγκη να μελετήσει και την ανθρώπευτη του εργατικού κινήτηκος στην Λαμιάδο, που έκανε δυνατή μια τάση στη Λευκωσία, αλλά και στις άλλες πόλεις, την

Συνθήκη της Λαζανης, και η ανακήρυξη της Κύπρου από την Αποκία του Στέμματος. Η ανακήρυξη θα γίνει σε επίσημη τολετή στη Λευκωσία, αλλά και στις άλλες πόλεις, την

πρώτη του Μάιο του 1925. Θα επανέλθουμε δύνατον κατω: Μ' άλλες απότες της μεταρρυθμίσεις αναγγέλλεται και η προκήρυξη εκλογών για τον Οκτώβρη του 1925, κάτιον

θα απερίβητη την απορέτων υπό την «εφταδικών» βασιλεία τών. Οι τελευτοίς εμπαιγμοί δύναση, μας, μας καντιέραστηκήρησης λαγόνων τότε πολιτικής, δηλαδή μιάς πολιτικής μη συνεργασίας με τις τοπικές αρχές για διοικητήριο λόγο και με μοναδική και όρεση πολιτική στόχο πρέπει της Κύπρου με την Ελλάδα, που κατέληξε σε μια αναρχική οποργια, έφερνε την πολιτικό πρωτοτύπων νέες δυνάμεις και νέα προγράμματα προσηνθίστηκαν συνεργασίας με τους Τουρκοκύπριους: βασιλεύτης για την επίτευξη μεταρρυθμίσεων, με σκοπό την εικονομική, κοινωνική, και πολιτική ανάπτυξη του ίδιου.

Στο Κομμουνιστικό Κόμιτς Κύπρου, που κάτια σπό διά φορές μαρφάκες υπήρχει από το 1922, παρατείνεται μια δουστηριοτοιχία. Ήδη από την Ανοιξή του 1924, βρίσκεται στην Κύπρο ο γιατρός Νίκος Πισβόπουλος που με την ελλαδίτικη ημέρα της οργάνωσης, του Κομμουνιστικού Κόμιτς, με τα εναπομένα παλαιά στελέχη, τον Κάκτο Σκελέτο, τον Χαράλαμπο Σολομωνίδη, ύστερα και τον Γιάννη Λάφκη, για να συνεργάσει με την Εργατική Κάντρο Λε-

ΧΟΥΚ ΚΟΥΚ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ ΤΟ ΚΙΝΑ

ΧΟΥ ΚΟΥΚ ΣΤΗ ΚΙΝΑ

Η πιο σημαντική ημέρα της ζωής μας

Το κεντρικό μέτρο από το οποίο μεσορίζει η δύση συγκομιδής του κύριου παραγόντος παραγωγής από την Κίνα, ήταν το ημέρα που έλαβε την παραγωγή της σε όλη την Κίνα.

Ερ.: Ποιές είναι οι απόψεις της γρήγορης συγκομιδής ανάπτυξης στην Κίνα και πώς έχουν καταρθώσει να γρήγορως το λαό τους;

Απ.: Είναι αποτέλεσμα της νέας συγκομιδής πολιτικής που εφάρμοσαν, πρότο-πράτη στον αγροτικό τομέα, η οποία επέτρεψε μεγάλους παραγωγικούς της αργασίες και διάθεση των προϊόντων των χωρικών, στις οποίες έχουν τέθει και απομόνωση. Αυτό δύναται να είναι αρκετό. Το πρόγραμμα είναι τα πολλού. Ενώ δύο στην νέα συγκομιδή πολιτική της Σούντατικης Ένωσης (NEP). Με μια μεγάλη διαφορά: το ότι υπέρει η με απούδα διαρκήσανε η σπούδα σε διακοπούσει να προγραμματίζεται κεντρικά. Είναι διαρροϊκό απ' ότι συνέβη στη Σοβ. Ένωση όπου η βιομηχανία κατευρέθηκε και 2.000.000 άνθρωποι άρχισαν απ' το τέλος της νέα συγκομιδής πολιτικής στην Κίνα υπό καλύτερες συνθήκες γιατί η κινέζικη βιομηχανία δε βρέθηκε κατευρωμένη, όπως βρέθηκε μετά την ομόλογη πόλεμο τη Ρωσία, όπου δεν είχαν σχεδόν τίποτε. Υπάρχει μια υπόδομή σεβαρή στο όπως φιλοπατρικό πατέρων παραγωγής, πατέρων κλα. Επομένως έχουν αρχίσει μια καλύτερης συμβίωσης. Δεν έρει θερέται που οδηγεί στην η ιστορία ήτη Ρωσία η κρίση πρέπει στην αντοχή που μετήρχε μεταξύ αγροτικής και βιομηχανικής παραγωγής, δηλαδή η βιομηχανική παραγωγή υπερεργός τρομερά σε σχέση με την αγροτική.

Επομένως ένιστε όλη αυτή η γνωστή ιστορία, δηλαδή οι χωρικοί αρχισαν να θεωρούν ότι δεν υπήρχαν «ανταλλάγματα» από βιομηχανικό φρηγάνι προϊόντα πεοερχόμενα από την πόλεις. Δεν έσται στην Κίνα δο επλήσει αινόταν ικόποια ανάλογη κρίση. Δε φίνεται να αιμάδινει στο όπιστα μελλοντικά. Δηλαδή η υπακοής εφοδιάζεται μόλις ικανοποιητικά για την ώρα από βιομηχανικά προϊόντα. Ένα επίσης πλεονέκτημα των Κινέζων είναι ότι έχουν μελετήσει πορεια πολύ τι έγινε στη Ρωσία και προσποθέν να αποφύγουν τα λάθη που έγιναν εκεί. Ήχ. ολοι οσοι έπιαζαν ένα ρόλο στο σχεδιασμό της συγκομιδής πολιτικής της Ρωσίας, δύλα τα βιβλία τους, μεταφέρζονται ή έχουν μεταφραστεί στα κινέζικα. Οταν πρωτοευνάντησε στη Ρώμη, σε μια συνεδρίαση του Ινστιτού του Γκράμπι ήνων από τους εξέχοντες διανοούμενους του Ινστιτού. Μαρξισμό - Λενινισμό της Κίνας, του μήλου για τον Μπουχάριν για τον οποίο είχα αρχίσει μια καριέρα αποκατάστασης στην Αγγλία. Ο Κινέζος ήξερε βέβαια αρκετά πρώγματα στα γύρισε στην Κίνα, μετέφρασαν αμέσως το Μπουχάριν, και τύπωσαν έξι βιβλία του. Άλλα δεν μετέφρασαν μονάχο αυτόν, αλλά και άλλους, όπως τον Μπράζενοκι, οσους ήλικης έπειραστήκαν τη θέμα της Ν.Ε.Π. Έχουν αρχίσει να μεταφέρζουν και Τρότσκι αλλά δεν έρει αν έχουν ήδη μεταφραστεί τα έργα του τα

σημειώσι με τη Ν.Ε.Π. Εκείνο που θέλω να ποιείται ότι όλοι αυτοί είναι συεύστατές πις συγκομιδής της Κίνας δεν είναι διοικητικοί και τυφλοί διαθρησκοί, αλλά προσποθούν να δεινό όλα δύο συνέβησαν και να βγάλουν δικό τους συμπεράσματα.

Ερ.: Έχει γίνει καινότητα αναγνώριση στη βιομηχανία;

Απ.: Η ίδια αριστερά αγκαντεράνει την προσοχή της, σχετικά με αυτό το θέμα, ότι οι ελεύθερες βιομηχανίες ζώνες που έχουν ιδρύσει στη Κίνα δεν θέρησε σε μερικό μέρος. Έχουν δημιουργήσει, κυρίως προς τη διάλιξσα, σαμανένες ελεύθερες ζώνες στις οποίες δρουν αποκατήσεις καινές, του κράτους με ξένους και στις οποίες ζώνες βέβαια μεράκι με συγκομιδή μικτή. Είδα με απ' αυτές τις ζώνες στην περιοχή Τσεν-Ζεν, διότι στο Χούκ-Κουκ. Οι Κινέζοι έχουν επενδύσει σ' αυτή τη ζώνη τριά διαβατηρίων διαλέρια. Είναι μια τεράστια βιομηχανική ζώνη με μεγάλη ανάπτυξη και πολύ γρήγορη. Τεράστια μοντέρνα εργοστάσια, μεγάλη προσοχή στο προσωπικό, εγκαταστάσιες κάθε είδους. Και όλα αυτά σε πολύ γρήγορο παρά το γεγονός ότι τη Κίνα αξιοκολουθεί να είναι πάρα πολύ πιο.

Ερ.: Δεν έχουν διαβατήριο Εγγλεζικά;

Απ.: Ας μην δεχγυμεί ότι δείχνει οι κατατοπτές είναι Κινέζοι. Η θέσης δεν ήθελε λοιπόν να τις πέριασε στην Αγγλία. Είναι πρόβλημα γι' αυτήν. Δεν έχουν έγγλεζο διαβατήριο. Οι Κινέζοι όμως που βήκαν πάντα πολύ μεράκι με αύτη την υπόθεση και δεν είναι πεισματές, δινούν συνέχεια δικαστήρια με την υποχρέωση μονάχα ότι θα πηγαίνουν όχι μόνο τους αλλά με μια διατομήριο διαλέρια. Ότι αυτή η ζωή που έχουν ωπάζει με τον ήρθα τους στην Κινέζο: μπορεί να υπολογιστεί γύρω στα 3 δισεκατομμύρια διαλέρια, το ίδιο ποσό που έψηγε από το Χούκ-Κουκ στον Καναδά.

Για να μπορέσουν να «χωνέψουν» το Χούκ-Κουκ έτσι ότι θα πάσι σ' αυτούς οι Κινέζοι αναγκάστηκαν να φτάξουν αυτή την ελεύθερη ζώνη σαν είδος γέφυρας προς το Χούκ-Κουκ το ασύρματο. Γιατί θα είχαν μεγάλη δυσκολία να δεχτούν επόπτη που έπραγμα στην το Χούκ-Κουκ, με υπερκαπαταλισμού δυναμική εστία χώρας κάποιο προηγούμενη περία και προετοιμασία.

Ερ.: Σύμφωνα με μια ανάλυση που υπέρχει σε αναρτήσεις της διαβατηρίας, από πανεπιστηματικής σχολής, από τον ομάδα αποτελεσμάτων που κατέβηκε στη διάνοια στο κράτος κατά το θέμα της ελεύθερης αγοράς. Αυτό από τον πάνω παραγγελματία που είναι σε μηχανές και άλλα πραγματα. Κανονίζουν μετά ότι η ζώνη αυτή προτερηναίει να ποιά θέση στην προστίνα της στην Κίνα αλλά υπό ελεγχό, που ποκάνε στο το κινέζικο κράτος. Προς το εξεπερικό η διάλεση των προϊόντων σίνας ελεύθερη. Μ' αυτό τον τρόπο επισυγχωνεύσεις το δυνατόν υσγαλτερες εξαγωγές και από τη κέρδη αυτών των εξαγωγών, ένα μέρος βέβαια πηγαίνει στις ανάγκες της ανάπτυξης της συγκομιδής της Κίνας.

Απ.: Η περιοχή του Σεν-Ζεν είναι πολύ κοντά στο Χούκ-Κουκ. Αφήσα, λοιπόν, αυτή την περιοχή και πήγαι προς το Χούκ-Κουκ. Όποιος δέρεται στην κυριαρχία της Κίνας σε μερικά χρόνια. Και αντίτιμα της περιοχής στην Κίνα, οι οποίες κρατήθηκαν σε χαμηλά επίπεδα. Φτέλλεται πάντα στη φανόμενη πέρισση για μην φτάνει τη παραγωγή δημητριακών στην Κίνα.

Απ.: Τέτοια πρόγματα με την εφαρμογή μέσα σε συγκομιδής πολιτικής είναι αναποφεύκτα. Το ζήτημα είναι αν μπορούν περνώντας από μια κρίση να ξαναβρούν μια ισορροπία. Θεωρώ ότι έχουν

οχέστη που υπήρχε πριν από την ανανάσταση στη δεκαετία του 30, δηλαδή ειδιόγουν ευτοκινήτη και εξόδουν πρότας άλλες.

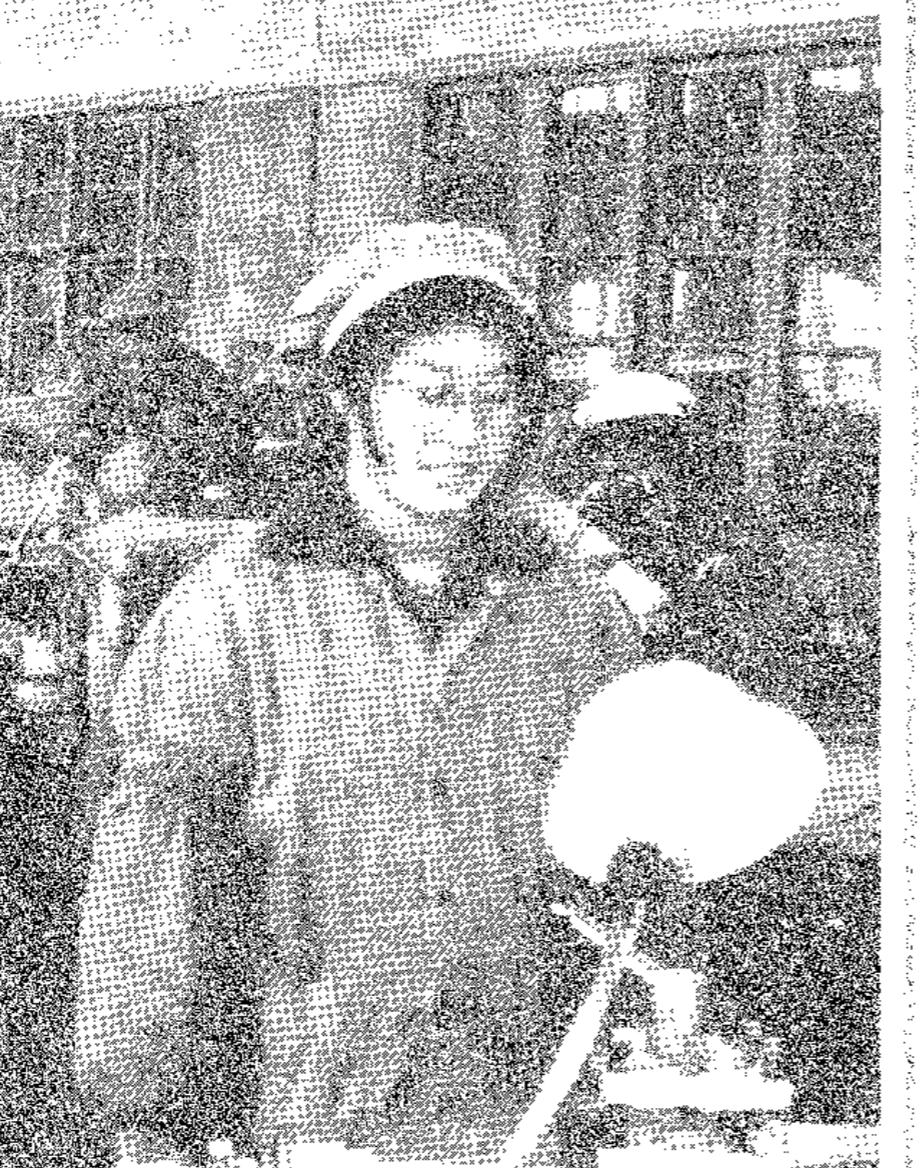
Απ.: Η Κίνα έχει τεράστια αποθέματα κάρβουνου, έιναι πολύ λογικό να θεωρούνς ότι για τη συγκοκιτή τους ανάπτυξη, για ένα διάστημα θα είλαντον πράγματα κάρβουνο προς την Ιαπωνία και θα δεχόνται απ' αυτήν αναπτυγμένη τεχνολογία, που τους χρειάζεται. Αυτό γίνεται δίμας μπο συνθήκες εντελώς, διαφορετικές απ' ότι γινόταν το 1930. Οι Γιαπωνέζοι τότε μπορούσαν να κάνουν τα πάργατα σπάσιμα θελανε. Τώρα, οι Γιαπωνέζοι προσαρμόζονται ακριβέστερα στους όρους αυτής της αναπτυξής. Οι διεθνέζοι πάλι όταν είναι πλ., δια διαπονέζοι τραμποράτηθην την κυριολεκτικά και απέσυραν τα βιβλία. Θέλω για τέλος αυτό, ότι η Κίνα δε συναλλάσσεται πλέον μ' αυτές τις χώρας από μια θέση εξόπιστης.

Επισκέψτηκα ένα χαλιβουργείο στην Κίνα. Ένα τεράστιο εργοστάσιο, μέσα στο οποίο υπήρχαν μηχανές κάθε προσλευσης και οι Κινέζοι έλεγαν: «κατή τη μηχανή σίνη γερμανική, αυτή είναι για πονέλικη», κλπ. Άλλα παρόγιαν ήδη σε άνα και μόνο εργοστάσιο πάνω από το μισό της παραγωγής της Αγγλίας σε χώρα.

Εκείνο που με εξεπλήσσε δεν ήταν μόνο αυτό το εργοστάσιο, το οποίο είναι υπερμοντέρνο, αλλά και ότι στα διάφορα χώρα έξοδοι θεωρούν να υπέρχουν αυτά τα πρωτογόνα κάπως βιομηχανικά εργοστάσια το οποία απασχολούν πολλούς ανέργους αλλά οι οποίοι διατελεύουν πολὺ πλ. φτηνότερους φέρματα από διάφορα χόρτα. τα οποία στην Κίνα έχουν μεγάλη πέραση. Έπλεθρη οι συνδυασμοίς αγροτικής και βιομηχανικής, επί τόπου παραγωγής. Το έχτημα είναι σε αυτή η υποτιμώδης βιομηχανία θα αντέξει στις μεταδοτές που γίνονται και στον αγροτικό και στο βιομηχανικό τομέα. Δεν έχει την πρόθεση να υποστηρίξει ότι άλλα σας γινονται είναι σαστά, νομίζε ότι για την άρα αυτεπική, το πράγμα πάει καλά και έχει μια σημασία.

Ερ.: Τι γίνεται με την εσωτερική δημοκρατία και τη σχέση με Ε.Σ.Σ.Α., Καμπότζη, Βιετνάμ;

Απ.: Πρέπει πρώτα η δημοκρατία Βέβαια είναι περιορισμένη. Άλλο οπωρδήποτε στο κόμμα οργανώνονται μεγάλες αυξητήσεις, δημοκρατικού χαρακτήρα, όπου γίνεται και μια πόλη ιδεών. Δεν ξέρω ποιοι είναι οι πρωταγωνιστές. Δεν μίλανε ανοιχτά για όλα αυτά. Άλλα βρήκα κάποιο τρόπο να πληριάσω αυτά

τα πρόδυματα υπέρχουν μεγάλες αυξητήσεις. Μία από τις βασικές τους αυξητήσεις είναι εχετού με το δημοκρατικό πρόβλημα της Κίνας. Έχουν για την άρα όπως έξερε εφαρμόσει δραστικά πολιτική ανανέωσης των γεννήσεων. Αλλά, ταυτόχρονα, ευτή η πολιτική σε είκοσι χρόνια θα δημιουργήσει άλλα προβλήματα δηλαδή μπορεί να υπάρχουν πολλοί υπερήλικες και οι νέες γενεές να λιγεπέσσουν. Μια όλη μεγάλη ουζήπτηση είναι σχετικά με την εξόπλιση των ανιστοτέτων. Το συζητώντας με την Κινέζους αλλά πολύν διαφορετικές απαντήσεις.

Κι είναι φυνέρδ ότι δεν δέν έχουν την ίδια γνώμη. Επίσης μια άλλη μεγάλη αυξητήση είναι ορθετικά με τους πολιτικούς θεούματας οι οποίοι πρέπει να διεκρίνουν το οσιαλιστικό κράτος της Κίνας. Αυτή η συζητήση εμφανίζεται και ενοιχτά στον τύπο, πράγμα που το δείχνουν και οι φιλιππικές εκδηλώσεις. Υπάρχει ένας φιλιππικό κίνημα που ζητεί

συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος

παλια λευκωδιοι αγιος κασσιανος και χρυσαλινιδησσα

μια ανεκδοτη μελτη της ορας μητυριδην χιλιοτερο

Ταλακά από τα κατάλοιπα της εκκλησίας του Αγίου Γεωργίου, που βρίσκεται στη γερή ζώνη δίκλια μεταξύ του ερειπωμένου Αρρεναγώγειου και Παρθεναγώγειου του Αγίου Κασσινού. Η εκκλησία αυτή κάηκε από τους Τσέρκους, μετά την τουρκική εισβολή του 1744, με αποτέλεσμα σήμερα να οδύνονται μόνο οι τούφες της.

Επίσης στην ενορία της Χρυσαλινιδησσας, σε απέσταση σκατόν περίπου μηνών από την εκκλησία της Παναγίας της Χρυσαλινιδησσας, σώζονται και κατολογία δύο άλλων εκκλησιών, του Αγίου Γεωργίου των Καμάρων και της διδύμης εκκλησίας του Τίμιου Σταυρού και του Αγίου Ονουφρίου. Η πρώτη βρίσκεται στη γονιά των εδών Αλισσέας και Αγαθεμονούς και αύξονται κατελλογικά της εντοιχισμένα σε αρχοντικά παρδοσιακής αρχιτεκτονικής. Σύμφωνα με μεταυτίες των ενοριάν, μέχρι τις αρχές του αιώνα μας στον τοίχο του αρχοντικού αυτού (επί της οδού Αγαρέμονος) υπήρχε εσοχή με εικονογράφα, τα οποία πρεσβυταρίκιαν σι διερχόμενοι πετού. Η επενδυμία «των καμάρων» διπλήρισκε από το γεγονός ότι η οικία που οδήγησε τα κατάλοιπα του γαστού ήταν μέχρι την τρίτη δεκαετία του ειών μας ενωμένη με καμιώνες να την απένειται της οδού ακίδας.

Προχωρώντες πεντηγά την πόλη ανα-

θον δρόμον να κτίζονται τα τείχη από τους Βενετούς, μέχρι το 1908, αποτελούσαν ταυτόχρονα και την κυριότερη είσοδο στη Χρυσαλινιδησσα από τη δλαγή πόλεως και το γυρό χωρία. Επίσης από την Πόλη Αμυνόστου διέκοπούσε και ο ίνας από τους δύο κυριότερους είδους γύρω από τους αποικίες την διετογήν τη μεσαίωνική Λευκωσία. Περνώντας από την οδό Αντιούφριο, που ανέβαινε την κυριότερη πρατήρια, που έπιασε τη Χρυσαλινιδησσα με την μηδελούμη Λευκωσία, κατέληγεν και δύο σχεδόν ο δρόμος της Χρυσαλινιδησσας όπως της Αμυνόστου, Έκτορος, Οδυσσέας, Χρυσαλινιδησσας κ.ά. Η εξαιρετική γενιαραφική δέση της Χρυσαλινιδησσας εξαριθμίζει μ' αυτή τηράστιες δυνατοτήτες για μια σιδηρογραμμή απλοτριής ανάπτυξης, Αδυοκύλιτης, τη δυνατότητας αυτές οι κάτοικοι της Χρυσαλινιδησσας επιδίδουν μ' αριστοτελή επιπολή στο συγέριο και στο δέλφινο βιοτεχνικό υπεγγόλματα της εποχής. Στους δρόμους της ενορίας υπήρχαν διόρθοροι τεχνίτες και μερικά υαγιά. Οι πιο πελμοί κέτοικοι της Χρυσαλινιδησσας διαπρούσαν μεγάλη στην

ΤΗΣ ΕΠΙΦΥΛΑΞΗΣ ΤΗΣ ΟΤΟΛΗΣ ΟΤΟΛΗ ΟΤΟΛΗ

Ας δούμε περιληπτικά τα στοιχεία αυτής της φιλοσοφίας. Έως όλη τηρίανε συμμόρφωση, πειθαρχία, υποταγή, κατέργηση της προσωπικής, ομαρινής έκφρασης, της επιρροής διαφοράς, της αμφισβήτησης. Με την στολή οι μαθητές γίνονται ίσοι, άλλις μια μικρή μείοντης της ιδιότητας, ίσοι μεταξύ τους — ίσοι = ίδιοι, δηλαδί. Η φιλοσοφία που καθιερώνει την στολή είναι μια φιλοσοφία κοινωνίας, ομαρινής διαφοράς και υποταγής αυτών που αφορούν την στολή μπροστά σ' αυτούς, που δεν την φορούν, ή που φορούν ενδεχεμένως διαφορητική στολή.

Η αισθητική της στολής οτολή Στριπό, τα Μοναστήρια, τις Φιλοκέας και τα Κλασικά Ψυχιατρεία εντάσσεται μέσα στο ίδιο θεωρητικό πλαισιο. Συμμόρφωση, πειθαρχία, ομοιογένεια, έλλειψη ατομικής έκφρασης και αναδρομής είναι οι βασικές αρχές που στηρίζουν το πλαίσιο αυτό. Η στολή δεν είναι τίποτα άλλο από μιαν υπήρχη διάφραση αυτής, της αυτορρυθμής φιλοσοφίας που θέλει να επιβάλλει, σε μεγάλυτρο ή μικρότερο βαθμό, το καλούμα των απομεινών αριθμητών — και με την ισοτίθωση που επιβάλλεται με τον εξωτερικό έλεγχο της συμπεριφοράς.

Όσον αφορά τη «σωστή» συμπεριφορά, η στολή εκφράζεται μέσα συγκεκριμένη ημίκαλογκική συντήρηση. Σύμφωνα μ' αυτήν η διακριτική, η αρχή να μην γίνεται μισθιτή ή εξωτερική παροχής, η ακριβότητα και ικανότητα της στολής είναι αποτέλεσμα συνειδητικής αντίστασης της στολής μπροστά στην επιβολή της στολής είναι φανερή. Η αισθητική αυτής περίοδος να είναι, ούτε περισσότερο γίνεται απαιτητική από το στοιχείο των αισθητικών.

Ένα άλλο στοιχείο της φιλοσοφίας που επιβάλλει την στολή είναι η φορμαλιστική ημικαλογκική πρακτικήση που σημειώνεται στην ίδια ώρα την επιφύλαξην — δηλαδί, ωπό που φέύγεται εξωτερικά — δεν είναι μόνο τοντόσημο, με το περιεχόμενο, αλλά επιπρόσθια απενεργεί διακιρρότητά πάνω σ' αυτό. Η εξωτερική επίβλεψη, της εμφάνισης στην αμφίστροφη εκδιαμόνηση και στην αρδεύση από τους μαθητές της, επιβαλλόμενης ημίκης. Έτσι η επιμέλεια στο ντύσιμο και το κτενισμό και στην πραγματική των μαθητών και καλόντων την επιβολή της στολής είναι φανερή. Η αισθητική αυτής περίοδος να είναι, ούτε περισσότερο γίνεται απαιτητική από το στοιχείο των αισθητικών.

Το επιχείρημα που προβάλλεται συγχρόνως με τη σχολική στολής είναι ότι η τελευταία έχει την ιδιότητα να εξισώνει τις ταλικές και οικονομικές διαφορές και σπουδένιες συνιάσεις στον υποφέργυρτας οι διακρίσεις σε βάρος των ξτωχών. Στην πραγματικότητα δημιώνει μια διαφορά, που δεν δύλευε να υπάρχουν. Το ερώτημα που μπαίνει είναι: Ποιές είναι συγκεκριμένα οι διαφορές που δεν θύλευεν να υπάρχουν;

Αν πιστύσουμε την Παιδεία με τις καλύτερες προθεσμίες, οι αισθητικές διαφορές θα μπορούσαν νέοντας εκείνες που δημιουργούν φιλοσοφική τράνηση στην παιδιά. Ας υποθέσουμε για πορεύεμα ότι η οικονομική διαφορά, που θα φινότεν από το εκτριβό νέοτρο μερικών παιδιών σ' αντίθεση μ' αυτό των πιο φτωχών, δημιουργεί συνοισθήτα κατωτερότητας στα δεύτερα, όπως κι η διαπίστωση μιας φυσικής διαφοράς όπου δεχάρεται τα «δύοφυα» από τα λιγότερο «δύοφυα» των παιδιών. Το ερώ-

τημα που πρέπει να τεθεί επιστημονικά είναι: Σε ποια εκπαιδευτική ή φιλολογική σχρή στηρίζομε την ανάγκη να προστατεύουμε τα παιδιά μας αυτές τις πραγματικότητες και με ποιό τρόπο τα βοηθούμε να τις ανημετωπίσουμε ευεργητικά. Οπωσδήποτε όχι με το να τους κλείνουμε τη μάταια ενδομε βρίσκονται στο σχολείο — κι είναι αμφίβολο αν η στολή κατορθώνει τόσο σποτελεσματικό να κρύβει στις τις διαφορές — για να βρεθούν πινακίδες μ' αυτές, τις ώρες που είναι έξι απ' ωπό. Με ποιό τρόπο το σχολείο, που αντιβάλλει την συγκάλυψη με τη στολή, πραγματικά αντέται το παιδί να συνιδητοποιήσουν τις πραγματικότητες και να ενταρχίσουν δυνατικά μέσα στο κανονικό σύνεδρο; Και πως τα βοηθά να βρουν τρόπους ν' αντιμετωπίζουν ήμπρακτα, χωρίς φόβους και συμπλέγματα, χωρίς θελοτυχία και λαμπτηρότητα τις αντίστοιχες συνθήκες που αναντούν καθημερινά στη ζωή. Η επάντου του σχολείου αίνι η μια στάση που ενθαρρύνει την παιδική αναπτυξή, της συγκάλυψης και της εποικισμούς, αλλά όχι παιδογάγματης.

Παιρνοντας πάντα όπου είναι σε δεδομένο ότι η Παιδεία επιβάλλει τη στολή για να εξηπρεπήσει τα «καλώς υστερεύει σφράζοντας των παιδιών, δεχόμαστε όμως έντιμο το επιχειρηματία ότι η στολή βοηθά τον μαθητή ή τη μεθήιρα να ουγκαντώνεται καλύτερα στα μαθήματα του και νοητού περιπτωσιακού με την μόδα, την πρακτικό καλλωπισμό κ.λ.π. Κι εδώ προκείτουν μερικά βασικά ερωτήματα. Πόσο κατάλληλο μέρος γι' αυτό το οικοπόλευστελείται την απαιχόδωση της στολής, δηλαδί ποσούς συνέργειας να εργάζεται πάντα σε περισσό ή μείον ρυθμό, λογότερο ή περισσότερο φανερό, με τον καλλωπισμό, ή σπάνιτη στιγμή είναι φανερή. Η στολή δεν μπορεί να εμπλέκεται πάντα σε φιλαδελφία, που θα βρει κάποιο τρόπο να εκδηλωθεί, κι επειδότερος ροή λόγου είναι δια πολύ μεγάλη σημασία στην φιλαράκετα είναι ένα φαινόμενο σπιλαριά φυσιολογικό στον άνθρωπο, διάτητη όπου διαρρέει της σεξουαλικής του ταυτότητας της σεξουαλικής επιβεβαίωσης.

Εκεί που η στολή είναι πιο πετεύοντας στα παιδιά που φέρουν μαζί τους φιλοσοφικές αναποτολές σε σχέση με την εφεδρική τροσή είτε γιατί μεγάλωσαν με μια φτωχή οπογένευση, είτε γιατί είχαν — ή έχουν — μια αυτορχική ουγκαντική διαποδιγμένης είτε γιατί καπέγονται από συναπιθέματα αυτοποίησης; Σ' αυτά τα παιδιά — αγάρια ή κορίτσια η στολή αποτελεί ένα κατοφύγιο, μια ηπηγή αποφύλαξης. Είναι σ' αυτά όμως καριώνας τα παιδιά που η στολή επιδρά αρνητικά, γιατί ενισχύεται τις απαιτητικές τους αντιτατικές τους αντιστοιχίες.

Η κατοπινή της φιλαράκετας, του αισθητικού ταυγιγνίου, της προσωπικής έκδρασης σεξουαλικής ταυτότητας φτιαγμένη από την ζωή, καπταλεξικά ή νεορωτικά. Ελληνούνται το οινόπιο των παιδιών και την ζωντανή προσωπική του έκφραση ελέγχομε ταυτόχρονα τις συνειδήσεις. Η στολή γίνεται είτε ένας ηδόνας πανούμας που λειτουργεί τόσο από όμονο όσο και σαν φύλακι και ευνοούμενος την θρησκευτική εκφραση και την κριτική στάση μετρούσαται στην πραγματικότητα.

Πρέπει να πιστεύουμε ότι η στολή έχει σήμερα καταργήθει πάντη με στις πιο πολλές πρωτημαριές, κοινωνίας και πρόσφατα και στην Ελλάδα, κατό που δείχνει πώς οι σύγχρονες εκπαιδευτικές αντιλήψεις την θεωρούν σαν μέτρο αναχρονιστικό και ανελένθερο. Η κατάργηση δημιουργείται σε μια αισθητική — κι δηλαδίευκτη — προσέγγιση χεραφέτησης και μιαν διανομής των παιδιών.

Είναι φανερό ότι η εφαρμογή της οχυρικής στολής εκφράζεται στάση προσποίησης. Κάνουμε πώς να μην μπάρχουν οι διαφορές που δεν θύλευεν να υπάρχουν. Το ερώτημα που μπαίνει είναι: Ποιές είναι συγκεκριμένα οι διαφορές που δεν θύλευεν να υπάρχουν;

Αν πιστύσουμε την Παιδεία με τις καλύτερες προθεσμίες, οι αισθητικές διαφορές θα μπορούσαν νέοντας εκείνες που δημιουργούν φιλοσοφική τράνηση στα παιδιά. Ας υποθέσουμε για πορεύεμα ότι η οικονομική διαφορά, που δεν θύλευεν να υπάρχει, θα φινότεν από το εκτριβό νέοτρο μερικών παιδιών σ' αντίθεση μ' αυτό των πιο φτωχών, δημιουργεί συνοισθήτα κατωτερότητας στα δεύτερα, όπως κι η διαπίστωση μιας φυσικής διαφοράς όπου δεχάρεται τα «δύοφυα» από τα λιγότερο «δύοφυα» των παιδιών. Το ερώ-

Εργατικά για την ελληνοτουρική φύση

Aγαπητέ μου Niko (Περιστώνη).

Έχω διαβάσει με πολύ ενδιαφέρον το άρθρο σου που δημοσιεύεσθαι στο τεύχος Φεβρουαρίου 1987 του περιοδικού «ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ», οποικιά με τον Μίκη Θεοδωράκη, τη διόρκεια Ελληνοκυπρίων - Τουρκοκυπρίων στο Λονδίνο κατηγορίας Ελληνοτουρική φίλια.

Ανεξάρτητα από τις ενστάσεις, τις διαφοροποιήσεις απόψεις ή και τις διαφορείς που μπορεί κανείς να διατυπώσει για τον κύριο κορμό των απόψεων που εκφράζονται στο άρθρο σου καθώς και σαν αφήνονται χωρίς τοποθέτηση, υπάρχουν ορισμένα συγκεκριμένα σημεία για τα οποία έχω κάποια εισαγήγητα που τα θεωρώ σημαντικά για τους δικούς μου προβληματισμούς κακου θέθεισα πολύ να έχει τις δικές σου απαντήσεις.

ΟΤΟΥ αλεξεΐ Βογιόροβιτς

Κύριε,

όσο απαραίτητο μπορεί να πράσει το εξώφυλλο ενδέκαριθμού που με ληφά χρήματα κι' ακόμα πιο ληφά χρήματα, «έχει» να περάσει στα χέρια πολλών, όλοι τόσο μυστήριο θελκτικό γίνεται το ίδιο τόσο εξώφυλλο πλαισιώνωντας με τόσα αντικείμενα και χώρους, όσα ακριβώς χρειάζονται, την επικοινωνία που προτείνει.

Διν, τυχαία κάπιοις αγοράσσει το «Εντός των τειχών», θα το αναζητήσει τη δεύτερη φορά και ω' άλλους χώρους απ' αυτόν της εισόδου του ΜΕΤΡΟΠΟΛΗ του Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών και, ίσως πάλι εκεί θα συναντήσει τον τιλημωρικό μελαχροινό που πουλά το «Εντός» και που, στο πλησίαιμα κάπιοις

σεις και απόψεις, γραπτές αν δεν είναι μεγάλος κόπος.

ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ ΣΟΥ αφήνεις να νοιτάσι - κι αλλού το γράφεις δικάθαρα - ότι για την αποτελεσματικότητα των μέχρι τώρα ελέγχουν αινιαντήσεων Ε/Κ - Τ/Κ και, εν τέλει, γιατίνη μη ελοποίηση των κατό καρουσιών συμμανθέντων γι' αυτή την επικοινωνία, «και θένενται εις ἄργυριας την θάσο κατανοήσων».

ΓΡΑΦΕΙΣ για περιδείγματα:

1. «Οι δύο ηγεσίες σίναι απρόδιμες να ενθαρρύνουν τέτοιες συναντήσεις».
2. «Οι δύο ηγεσίες σύρθηκαν να αποδεχτούν τη διάσκεψη που έγινε στο Λονδίνο».
3. «Δεν είμαστε ρεαλιστές να πιστεύουμε ότι οι δύο ηγεσίες θα αφήσουν τέτοιες προσθετικές να ευαδωθούν», κ.τ.λ.

ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ ΣΟΥ κάνεις κάποια κατανοήση της ευδύνης συνέμεσα στις δύο ηγεσίες και είναι σαφές ότι τα γραφτόμενα σου διάθεσης

τον Ντενκτάς περισσότερο φανερή για το συμποτόρισμα, την παρεμπόδιση και την αποτροπή της προστικής επικοινωνίας ανάμεσα σε Ε/Κ και Τ/Κ.

ΩΣΤΟΣΟ κατονομάζεις και την ηγεσία των Ε/Κ ως υπεύθυνη για τα ναυάγια των επιφύλων και της επικοινωνίας. Η δική σου θέση, αν καλά έχει αντληθεί από το ίδιο σου, είναι ότι: «Όχι μόνο ο Ντενκτάς, αλλά και η ηγεσία των Ε/Κ, έστω και σε μικρότερο βαθμό, ευθύνεται για την μη οικοδόμηση της επικοινωνίας».

ΕΠΕΙΔΗ είχες αιματάσθηξες και στις συναντήσεις διανοούμενων Ε/Κ - Ε/Κ που έγιναν πολλά στο Λιόρα Πάλαις και συνεπώς έχεις σχετική με το θέμα γνώση και εμπειρία. Θεωρώ ΠΟΛΥ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ και χρήσιμο να παραθέσεις συγκεκριμένα στοιχεία και αποκλειστικά γεγονότα που να τεκμηριώνουν αυτή την άποψη.

ΠΩΣ ΔΗΛΑΔΗ ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΤΕΙΤΑΙ το ποσσότερο της ευδύνης της ελληνοκυπριακής ηγεσίας. Τι έχεις κάμει, πώς και πότε το δικαίωμα ή πιθανόν περέλειψε να το κάμει (αν σιευθύνεται της ανδεχομέ-

νας στην ιδιοτήτη σε παρόλειψη), για να θεωρείται κι αυτή φταγκτής στην αιστροπή και την αγοράσια των όποιων προστατευόντων επικοινωνίας. Ποιοι αιγκεκρίμενα στό το σύνολο των πραγμάτων των Ε/Κ και ποιοι υπέροδοι, εξουσιάζεις κ.τ.λ. υπέχουν τέτοια (και ποια) αυθίνηντη.

ΠΟΙΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ θεωρώ εξάλλου την ερμηνεία που δίδεις σ' αυτή την πολιτική. ΠΑΤΙ, δηλαδή, η ηγεσία των Ελληνοκυπρίων ασκεί αυτή την πολιτική. Ποιά είναι τα συγκεκριμένα συμφέροντα της, τα οποία ενδεχομένως να διακυβεύονται από την οικοδόμηση και την ανάπτυξη της επικοινωνίας Ε/Κ - Τ/Κ;

Πέριξ ενα χάσιες ηγεσία (ή κάποιες μεριδίς της) από την επικοινωνία και την προσέγγιση Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, και το οποίο - με ότι αφήνεις να πιστεύει στο κείμενο σου - υμφέρει στον κυπριακό λαό;

Ευελπιστώ στις σύντομοι διάχρονοι παπαντητηριών σου που είναι πολύ χρήσιμη στους προβληματισμούς μου και το άνοιγμα στο μελλοντικό επικοδομητικού διολόγου.

Φιλικά
λαζαρές μαυρος

μικρη αγγελια

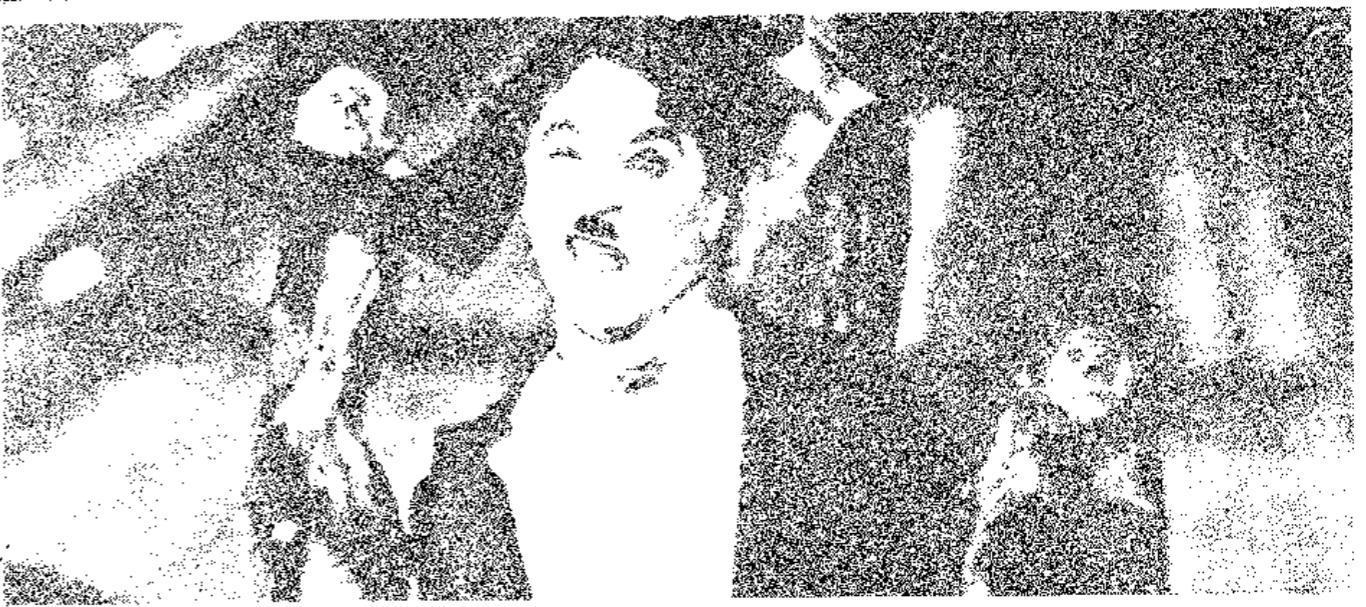
Παριστής της Ανατολικής Μεσογείου αναζητεί διά γάμον Ισπανίδα Βοτανολόγο η οποία -εις δυνατόν- να ονομάζεται Μαρία Βότα Νεόδος. (Καλείται όποιος κατέχει την Ισπανίκη να το μεταφέσει, και να το παραδώσει, και να το παραδώσει στην σύνταξη του περιοδικού, η οποία λαμβάνει την ευθύνη να το στείλει προς δημοσίευση εις τον Ισπανικό τύπο).

ΙΑΚΗΣ ΚΟΡΔΑΛΗΣΕΡ
ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ — ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ λεύκη λεύκωσης — ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ λεύκη λεύκωσης

ΟΙΝΤΟΜΙΣΤΙΚΟΣ ΦΟΡΞΟΣ

εις παρθένας τουμπη

Kiva - Βδ 4/5

(Chung Kuo) του Michelangelo Antonioni, Ιταλία 1972. Ντοκιμαντάρο. Έγχρωμη 3 ώρες 40'. Μέσα σε πέντε βδομάδες στο Αυτονόμοντι και το πενταμελές συνεργείο του διάσχισαν την Κίνα ολόκληρη γιαρίζοντας 30.000 μέτρα φίλμ 16mm. Από αυτό έκανε την Kiva. Μια ταινία όχι τουριστική ή πολιτική, αλλά «με τη ματιά του θεατή» αυτήν του «ταξιδιώτη με σημειωματάριο την κάμερα». Η ταινία χαρίζεται σε ενότητες όπως, η γεννητή, ο βελονισμός, ο τούριστας στο Πεκίνο, το μαγαζί που σερβίρουν τούρι, το σχελείο, η «απαγορευμένη πόλη» η αγορά, ένα τυπικό εργοστάσιο, μια τυπική μέρα σε μια βιομηχανική πόλη, η άρνηση του Βούδα και του Κομφούκιου, η ηθελημένη τουριστικοποίησή τους. Ο ίδιος ο σκηνοθέτης με ένα λιτό δύσο και αποτελεσματικό σχόλιο εισάγει την κάθε ενότητα και κάποια κατωφλιάνιζε όπι οι λήψεις ενιαν στα κρυφά, με κρυμμένη την κάμερα. Η ταινία που δείχνει το πρόσωπο των ανθρώπων και της χώρας, δεν άρεσε στην τότε καταστροφή, και ταυτόχρονα ένα αδιάκοπο φάρμακο της αλληλεινασίας είναι η «Ανοδός» της Λαρίσας Σιεπίτκα. Η ευαισθητή αυτή σκηνοθέτηδα που πέθανε 2 χρόνια μετά το γύρισμα αυτής της ταινίας αναπτύσσει το γνωστό στον κινηματογράφο θέμα «άνθρωποι στον πόλεμο». Τολμά εδώ να βρυματίσει το παλιό πρωινό μετέλλο του φωτογενούς στρατιώτη που πεθάνει με το χαρόγελο στα χείλη «υπέρ» της σοσιαλιστικής πατριδας. Οι παρτίδας της είναι τύποι αιχματικοί, αλλά χαρακτήρες πλήρεις, που μάχονται όχι μόνο ενάντια στους Γερμανούς αλλά και κατά της ίδιας της φύσης, που είναι εχθρική σε όλους, κατά του ευάλωτου ψυχολογικά εισαύτου τους και κατά των συμπατριώτων τους δοσιλόγων που συνεργάζονται με τον καταχτητή.

Η άναδος - Βδ 18/5

(Voskhodzenie) της Larisa Shepitko ΕΣΣΔ 1976. Με τους Boris Plotnikov, Vladimir Gostukhim. Μαυρόασπρη 110'. «Ένας ύμνος στον άνθρωπο που περαμένει ανέρωπος ακόμα κι όταν ξέρει ότι αυτό τον οδηγεί στην καταστροφή, και ταυτόχρονα ένα αδιάκοπο φάρμακο της αλληλεινασίας» είναι η «Ανοδός» της Larissa Sipeitka. Η ευαισθητή αυτή σκηνοθέτηδα που πέθανε 2 χρόνια μετά το γύρισμα αυτής της ταινίας αναπτύσσει το γνωστό στον κινηματογράφο θέμα «άνθρωποι στον πόλεμο». Τολμά εδώ να βρυματίσει το παλιό πρωινό μετέλλο του φωτογενούς στρατιώτη που πεθάνει με το χαρόγελο στα χείλη της σοσιαλιστικής πατριδας. Οι παρτίδας της είναι τύποι αιχματικοί, αλλά χαρακτήρες πλήρεις, που μάχονται όχι μόνο ενάντια στους Γερμανούς αλλά και κατά της ίδιας της φύσης, που είναι εχθρική σε όλους, κατά του ευάλωτου ψυχολογικά εισαύτου τους και κατά των συμπατριώτων τους δοσιλόγων που συνεργάζονται με τον καταχτητή.

«ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΠΩΛΕΙΟΝ»

THE OLD CURIOSITY SHOP

* ΟΘΕΛΛΟΥ 1 πλησίον Πύλης Αμμοχώστου

ΤΗΛ.: 438052